

Нощта припадна съвсемъ неусѣтно. Тя просто дойде и се слѣ съ висящиятъ надъ сринатитѣ окопи черенъ облакъ отъ барутенъ димъ, наситената съ мразъ и скрежъ мъгла, размѣсена съ прѣстъ и кръвъ. Върху откжснатата ржка, фосфорисцира циферблата на Борисовия часовникъ. Той спрѣлъ точно на петъ часа, тогава сигурно е убитъ. Поглеждамъ своя часовникъ, часътъ е 6 и половина. Огънятъ на неприятелската артилерия почна да затихва. И тѣхнитѣ орждия сж се изморили.

Полковникъ Христовъ следъ половинъ часъ почна да обикаля окопитѣ, въ които днесъ пакъ можаха да се задържатъ сливенци. Картината е потрѣсающа. Между живитѣ и здрави войници и офицери, неокопитени още отъ преживѣнитѣ ужаси презъ деня, викатъ и охкатъ ту сърцераздирателно, ту тихо като далеченъ нѣкакъвъ стонъ, ранени, а около тѣхъ разкжсанитѣ тѣла на убититѣ, които ранявани по нѣколко пжти най-после сж разкжсани, или пѣкъ блѣскани превърнати на пихтия и размѣсени съ прѣстъ и камъни. Окопитѣ сж превърнати на нѣкаква свръхчовѣшка касапница, дето нѣкакви садисти сж пирували и останкитѣ отъ тоя пиръ на разрушението размѣсени съ кръвъ и калъ се отекуватъ болезнено върху останалитѣ живи.

Пакъ настжпи тежка работа. Окопитѣ трѣбва да се поправятъ и жалкитѣ останки отъ ротитѣ се залавятъ да издигнатъ презъ нощта разрушеното отъ адскитѣ сили презъ деня. Работата кипи подъ освѣтлението на неприятелскитѣ ракети, които дрзко се издигатъ надъ върха освѣтяватъ го и говорятъ на защитницитѣ, че макаръ да сж по-малко, всѣватъ съ своята упоритостъ страхъ и ужасъ въ врага.

Залавенъ е пленникъ. Довеждатъ го предъ командира, той съобщава, че само днесъ тѣ иматъ надъ хиляда жертви. Да, разбира се, че ще иматъ жертви и ще се страхуватъ. Ето вече шестъ дни, откакто се мжчатъ да ни изгонятъ отъ върха, а ние все упорствуваме и то така, че жертвитѣ имъ ставатъ непоносими. Ако не бѣше тая тѣхна силна артилерия, тѣ нивга не биха имали тия макаръ и незавидни успѣхи.

Канятъ ме да вечерямъ. Храната ми се втрѣсна. Тя мирише на горяща кръвъ и още отъ първитѣ хапки поч-